

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVI. ročník

dvojčíslo 4–5/duben–květen 2020

DUBANCI.CZ

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	12.00	každou 3. neděle v měsíci deskohrátky
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Čtvrtek	15–17	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Pátek	15.30	dorost (mladší i starší), odrost
	17.30	konfirmační příprava
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Sborové shromáždění	12
Slovo čtenářům	3	Doplňkové zprávy.....	12
Radostné zprávy	3	Zpráva o křesťanské službě	14
novorozenci		Zpráva za starší a mladší dorost.....	14
Jakub Malý v Braníku	4	Zpráva za odrost.....	16
Program na postní dobu	4	Zpráva za nedělní školu	16
od papeže Františka		Ranní čtení.....	17
Velikonoční zamyšlení	5	Zpráva za modlitební skupinku.....	18
z ekumenické bohoslužby 22. 1.		Zpráva za hudební těleso... ..	18
Kvízy budou a my taky! ☺	5	Branický komorní sbor.....	19
Jaký je to strach, kterému čelíš?	6	Zpráva za Malý tábor 2019.....	19
2. část (Sd 6 a 7, Gedeon)		Velký tábor	20
Kardinál Pell	7	YMCA Braník a vodácké akce.....	21
propuštěn a osvobozen		Pražské jaro 2020	22
Taxikář	10	Kontaktní informace, tiráž	23
Dorost	11		

SLOVO ČTENÁŘŮM

Milí čtenáři,

po měsíčním mlčení nastal čas, kdy se Brána opět dostává do Vašich rukou. Chvála Pánu za dar zklidnění chaosu a neustálých změn, kterých jsme byli svědky. Byť není ještě úplně vyhráno, smíme své společenství opět (alespoň po troškách) znovu vídat. I přes tuto příležitost omluvte nadále mou nepřítomnost na bohoslužbách – vzhledem k rizikovosti své práce nechci ohrožovat kohokoli z Vás.

Na konci roku 2019 jsme vytvořili dotazník s devíti otázkami zaměřenými na spokojenost, nápady, co se Vám líbí či nelíbí, ochotu nám s Bránou pomoci atd. Většina z Vás by byla ochotna přispívat na náklady tisku Brány.

Velikou pomocí pro nás je každá zpráva o tom, co bychom měli udělat jinak, lépe nebo nedělat vůbec. Těchto zpráv mnoho nebylo, většinou šlo o výtky k prapovísným chybám.

K tomuto bodu mohu s radostí říct, že se tým korektorů Brány rozrostl o další členy Pavlínou Kroužkovou a Davida Navaru. Mnohokrát děkujeme za pomoc.

Zajímavým nápadem bylo „zlevnění“ Brány použitím recyklovaného papíru. Vzhledem k pochvalám za kvalitu papíru, na který byla Brána doposud tištěna nevíme, zda by to byl krok správným směrem. Necháváme si Váš návrh v záloze ☺.

Jsmo velice potěšeni Vaší spokojeností a věříme, že k Vaší radosti budeme nadále pokračovat v cestě, kterou sborovému měsíčníku načrtli jeho strůjci v čele s Růžou Černou.

Za redakci Brána
Katka W.

RADOSTNÉ ZPRÁVY

Radujme se, neboť nové děti přišly do naší sborové rodiny:

Timotej se narodil 9. března Bětce a Davidovi Slabým.

Čeněk se narodil 27. března Ádě a Tomáši Bedrníkovým.

Julian se narodil 30. března Katce a Dáňovi Pincovým.

Jonathan se narodil 29. dubna Marii a Petrovi Kulhavým.

Boží požehnání a radost v každém dni přeje *redakce Brána*

JAKUB MALÝ V BRANÍKU

V neděli 24. 2. kázal v našem branickém kostelíku Jakub Malý. Nevybral si snadné téma: Je Bůh všemocný? Pokud ano, jak může dopustit, že ve světě je tolik zla? Odpověď: Zlo působíme my lidé. Bůh svět stvořil a bude u Posledního soudu, ale není přítomen u všech našich pohnutek a činů.

Jakub začal anekdotou o Gagarinovi. Před jeho letem si ho zavolał Chruščov a říká mu: „Soudruhu, jestli tam nahoře uvidíš víc koho, nahlaš mi to.“ Zavolał si ho i papež a říká mu totéž. Po přistání říká Gagarin Chruščovovi: „Soudruhu, je mi líto, ale viděl jsem ho.“ „Já to věděl, já to věděl,“ odpovídá Nikita Sergejevič. A Svatému otci: „Je mi líto, ale nikoho jsem neviděl.“ „Já to tušil, já to tušil,“ říká papež. Boha nelze nahmatat, ale je třeba žít v jeho přítomnosti a světle.

JP

PROGRAM NA POSTNÍ DOBU

od papeže Františka

- 1) Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
- 2) Děkuj (i když nemusíš).
- 3) Řekni druhému, že ho máš rád.
- 4) Radostně pozdrav lidi, které potkáváš každý den.
- 5) Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou.
- 6) Zastav se, abys pomohl. Buď pozorný k tomu, který tě potřebuje.
- 7) Povzbud' někoho.
- 8) Uznej úspěchy a kvality druhého.
- 9) Odděl to, co nepoužíváš, a daruj to potřebnému.
- 10) Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout.
- 11) Napomeň s láskou, nemlč ze strachu.
- 12) Buď jemný a citlivý k těm, které máš okolo sebe.
- 13) Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma.
- 14) Pomoz druhému překonat jeho potíží.
- 15) Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osamělého).

LEPŠÍ ZPŮSOB POSTU

- 1) Posti se od negativních slov, mluv zdvořile.
- 2) Posti se od nespokojenosti, naplň se vděčností.

- 3) Posti se od od hněvu a naplň se mírností a trpělivostí.
- 4) Posti se od pesimismu a naplň se nadějí a optimismem.
- 5) Posti se od starostí a naplň se důvěrou v Boha.
- 6) Posti se od stížností a syť se prostými věcmi života.
- 7) Přestaň živit napětí a naplň se modlitbou.
- 8) Posti se od hořkosti a smutku a naplň srdce radostí.
- 9) Posti se od egoismu a sobectví a naplň se soucitem k druhým.
- 10) Posti se od neodpuštění a naplň se smířením.
- 11) Posti se od slov a naplň se tichem, abys naslouchal druhým.

... a buď si jistý, že to prospěje tobě i mnoha lidem...

VELIKONOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Letošní Velikonoce pro většinu z nás byly veskrze divné. Situace nám naordinovala společenský i kulturní půst. V období největších církevních svátků kostely zůstaly zavřeny a jediný způsob, jak získat chvíli rozjímání z bohoslužeb, bylo zapnutím počítače s mnoha rušivými elementy. Mohli bychom si říct, že letošní Velikonoce byly svátky síly vůle a touhy po Božím slovu.

Velikonoce pro mě osobně měly víc než kdy dřív důraz naděje a utěšení, že všechno bude v pořádku a jak má být. Smutek a stud za usmrcení nevinného Ježíše se přerodil v radost a vítězství nad smrtí a zlem. Kéž je pro nás doba koronová také přerodem v něco krásného a pokojného.

Katka W.

KVÍZY ZASE BUDOU A MY TAKY! 😊

Zde malá hádanková ochutnávka:

- 1) Maminka doprovázela Tomáše do Vídně.
- 2) Albert dal udělat kotec pro kančíka a ten si pak přivedl družku.
- 3) Max v Kroměříži kreslil krásně motýly, a proto ho pak v Praze vzali do školy.
- 4) Miloš byl opilý, a i tak chtěl hrát.
- 5) Emil dělal stojku při hodině chemie a dostal za to dvojku z mravů.

Zdraví vás br. Čujan, t. č. u Cohenů

JAKÝ JE TO STRACH, KTERÉMU ČELÍŠ?

Část 2.

(Studie knihy Soudců kap. 6 a 7, příběhu Gedeona)

TVÁŘÍ V TVÁŘ STRACHU

Midjánců je jako kobylek. Izraelitů 30 000. A zde se Gedeon učí, že vlastně nejde vůbec o něj, o to, co ve své „nejnepatrnosti“ dokáže, ale že jde o Boha, který bojuje nejen za srdce jeho, ale srdce celého Izraele. Bůh nechce, aby si Izraelci snad jen na chvíličky mysleli, že zvítězili vlastní silou. A tak Bůh posílá domů nejdříve ty, co mají strach (tedy ty, co nevidí velikost Boha, ale vidí pouze velikost Midjánu) a poté dalším výběrem nechá Gedeonovi pouhou setinu původního izraelského vojska. Z už tak malé armády zmítané strachem učiní Bůh armádu ještě menší a nepatrnější.

Předpokládejme, že těch vybraných 300 vojáků věřilo Gedeonovi, že k němu mluvil Bůh, když zbylé spolubojovníky poslal domů. Určitě ale čekali Boží zázrak. Přejde zázračné vojsko od Boha? Sešle Bůh z nebe oheň? Nebeské bytosti? Té noci asi nešel nikdo z vybrané třístovky klidně spát. Nicméně nic nepřírozeného se neděje. Místo toho Bůh řekne Gedeonovi úplně obyčejně: „Jdi do tábora nepřítele. A jestli se bojíš, vezmi si s sebou služebníka Púra.“ Samozřejmě, že měl Gedeon strach. A jak mu může v tomto strachu pomoci, že budou dva? I přes absurditu této scény můžeme souhlasit, že na tom něco je. Je dobré umět svůj strach sdílet s někým dalším. Je dobré nečelit strachu sám, ale s přítelem po boku. Nejsme osamělí bojovníci. Nikdy jsme k tomu nebyli stvoření. „V každičkém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení.“ (Příslaví 17,17) Ani od Gedeona Bůh neočekával, že by musel čelit zdroji svého největšího strachu sám.

I tak ale byla situace, do které se Gedeon dostal, na můj vkus šílená. Bůh dá, že se Gedeonova největší noční můra stane skutečností: sám se svým jedním věrným stojí proti nespočitatelné armádě nepřítele. Zkuste se vcítit do Gedeona v tom okamžiku, kdy úplně sám jen se svým sluhou stojí v tichu a ve tmě pár metrů od svého největšího zdroje strachu a děsu. Toho, co děsí nejen jeho samotného, ale celý národ. Nelze si představit snad žádnou lepší scénu, která by tak dokonale vystihovala ten úzkostný a vibrující okamžik, kdy stojíme tváří tvář svému strachu.

Toto je ale přesně bod, do kterého nás chce Bůh dostat. Tam není prostor na přetvářku, není prostor na to se za něco či někoho skrývat. Jsme tam sami za sebe se vším, čím jsme. A je tam Bůh.

V příběhu se najednou stane něco, co Gedeon nečeká. Zároveň je to mnohem obvyčejnější, než co by si Gedeon představoval. Gedeon objevuje, že místo jeho největšího strachu není místo, kde by už před ním nebyl a nepůsobil Hospodin. Ten

dal jednomu z Midjanců sen, ze kterého daný Midjánec poznal, že Bůh je s Izraelem. Zpráva o tomto snu se musela mezi Midjanci rozšířit. Gedeon tak zjišťuje, že to jsou Midjanci, kdo jsou teď paralyzovaní strachem. A tak přeslechnutí této obvyčejné konverzace stačí Gedeonovi jako důkaz a povzbuzení k statečnému boji.

S moudrostí od Boha dá Gedeon svým mužům instrukce. Skutečný boj se ale nekoná. Bůh bojuje za Izrael. A Bůh zvítězí.

Jak se Gedeon v tu chvíli asi cítil, když pozoroval, jak se Midjanci bijí navzájem? Možná to byl pocit vděčnosti, že na tomto místě může stát, že to nevzdal, že přijal Boží pozvání na cestu víry a boje a že může pozorovat, jak za něj Bůh zápasí s jeho nepřítelem, jak Bůh vítězí bitvu s původcem jeho největšího strachu.

Cesta Gedeona a cesta Izraele vedla nejdříve do bodu, kdy se museli vrátit celým srdcem k Bohu, celým srdcem k lásce, chvále a bázni před Hospodinem. Museli rozpoznat, co v jejich srdci zaujímal místo, které mělo patřit Bohu, a to museli zničit. Teprve poté se mohli postavit tváří tvář svému strachu, poté teprve je Bůh vedl do bitvy se zdrojem strachu – teprve, když jejich srdce bylo plné bázně před Bohem. Srdce, které není zcela u něj, nemůže jít do bitvy, tak jako dvě třetiny Izraelitů nemohly jít bojovat s Midjanci, protože strach z Boha byl menší než strach z nepřítele. Jedině se srdcem zakotveným v Hospodinu se můžeme postavit tváří tvář našemu strachu, neutíkat před ním, neschovávat se v jeskynních a nedostupných místech – můžeme jít na to místo setkání, kde stojíme my, náš strach a Hospodin, který tam stál dávno před tím, než my jsme se tam odhodlali dojít.

Eliška Adamcová

KARDINÁL PELL PROPUŠTĚN A OSVOBOZEN

Tento článek byl napsán v úterý 7. dubna dopoledne. Podnětem byly zpravodajské nepřesnosti v českých médiích, které pravděpodobně mají svůj zdroj ve zprávě ČTK, jež, mimo jiné, obsahuje mylné tvrzení, že kardinál byl propuštěn z vazby. Nikoliv, kardinál byl řádně odsouzen a propuštěn na základě velmi zřídka úspěšného mimořádného opravného prostředku. Nebylo cílem článku kausu pana kardinála podrobně komentovat, cílem bylo věcně správně informovat. Článek jsem nabídl Lidovým novinám. Šéfredaktor názorové rubriky odpověděl: Bezva, díky, chceme, bereme. K uveřejnění však nedošlo. Nakonec se to objevilo péčí mého bratra Dana na Neviditelném psu, Křesťanu dnes a v Konzervativních novinách.

Austrálie je a není zemí křesťanskou. Do kostela pravidelně chodí 15 % obyvatelstva, ale většinou staršího věku. Nálada ve veřejnoprávních médiích i na špičkových univerzitách je spíše protikřesťanská, ale ve volbách vyhrál Scott Morrison, rozhodný křesťan. Mnozí liberální rodiče posílají děti do církevních škol kvůli jejich kvalitě, ale jiní bojují za zákaz výuky náboženství na školách státních – což už se jim ve státě Victoria podařilo. Pedofilní církevní skandály vyvolávají obecný hněv a odpor, ale Armáda spásy a jiné křesťanské podpůrné organizace jaksi samozřejmě hrají dále obrovskou roli v pomoci každodenní i krizové, tak jak tomu bylo i při požárech nyní již končícího australského letního období.

Katolická církev byla v Austrálii silná od samých počátků bělošské kolonizace. Jak známo, mezi trestanci, kteří ji zprvu osidlovali, bylo množství Irů. Ta stopa je patrná dodnes. Když v Melbourne sledujete jména svatých, kterým jsou kostely zasvěceny, najdete spoustu jmen, která mimo irskou kulturní oblast nikdo nezná.

Mezi všemi katolickými syny Austrálie dosáhl kardinál George Pell nejvyššího postavení a autority. Byl tváří australské katolické církve. Vyjadřoval se ke všem zásadním otázkám naší civilizace a zdatně hájil církevní pozice. Získal si uznání snahou o zprůhlednění vatikánských financí, jejich reformou. Mnohým však jeho sebejisté vystupování nebylo po chuti. Považovali ho a považují ho za arogantního.

Jeho obvinění Austrálii rozdělilo. Silnější hlas měli ti, kteří o jeho vině nepochybovali. V rozhovorech byla jeho arogance častým argumentem. Autorita australské katolické církve byla snížena jako nikdy před tím.

Přesto měl i své zastánce. Mezi nimi Tony Abbotta, který byl ještě nedávno předsedou australské federální vlády. Tony Abbott je znám svou skromností a snahou o nalezení kompromisu. Je to také dobrovolný hasič, který při nedávných požárech odvedl svůj díl. Několikrát kardinála Pella navštívil ve vězení a nechal se slyšet, že nevěří v jeho vinu.

Lidé jako Tony Abbott se museli vyrovnávat s rozhodnutím soudu z konce roku 2018, kdy porota uznala kardinála vinným. Byl to již druhý soud. Ten první ze srpna 2018 skončil do ztracena, protože porota nebyla schopna dojít k rozhodnutí. Druhé rozhodnutí bylo zapečetěno a zveřejněno až v únoru 2019 poté, co se prokuratura státu Victoria rozhodla zastavit stíhání, ve kterých byl kardinál obviněn z dalších, ještě závažnějších, sexuálních deliktů. Porota rozhoduje o vině, o výši trestu rozhoduje soud. Ten poslal kardinála v březnu 2019 do vězení na šest let. Kardinál se odvolal a odvolací soud rozhodl v poměru 2 : 1 v jeho neprospěch. Ve vězení byl kardinál od 26. února 2019 až do dnešního dne.

Jeho propuštění je výsledkem mimořádného opravného prostředku. Kardinál se odvolal k Vysokému soudu (High Court of Australia), který je z našeho hlediska jakýmsi hybridem soudu ústavního a nejvyššího. Ve věcech trestních v první in-

stanci rozhoduje, zda vůbec odvolání připustí. Děje se tak jen v menšině podání. V Pellově případě se tak stalo v listopadu 2019. V lednu 2020 bylo odvolání podáno, počátkem února se vyjádřila obžaloba a 11.–12. března proběhlo slyšení před úplným sedmičlenným soudem.

Sama skutečnost, že Vysoký soud přijal odvolání k projednání, způsobila v australské společnosti velký zájem. V té době jsem v Melbourne pobýval. Na základě názoru svých přátel jsem považoval za samozřejmé, že Pell je vinný. Nicméně pak jsem zachytil informace, které ve mně vyvolaly pochybnosti. Třeba to, že oba ministranty, z nichž jednoho podle obžaloby sexuálně zneužil, přistihl, jak popíjejí víno zbylé po mši. Moje žena zmínila, že ji připadá podivné, že by se ukájel s jedním v přítomnosti druhého. Že by tak riskoval.

Rozhodnutí Vysokého soudu se opírá zejména o skutečnost, že se soudy nevypořádaly dostatečně s argumenty obhajoby, která tvrdila, že po konání slavné mše v melbournské katedrále panovaly takové poměry, které nedovolily žalovaný skutek provést z důvodů časových. Kardinál měl ve zvyku se téměř čtvrt hodinu loučit s účastníky bohoslužeb. Navíc do sakristie pořád někdo po takových bohoslužbách chodí a arcibiskup (kterým tehdy byl) se neodstrojuje sám, ale s něčí pomocí. Obžaloba se s těmito námitkami vyrovnávala časovým schématem, jež poskytovalo asi 9minutový interval, kdy se skutek stát mohl. Stavěla hlavně na přesvědčivosti hlavního svědka (druhý někdejší ministrant již zemřel, ve třiceti na předávkování heroinem) a námitky obžaloby odmítala tvrzením, že onu neděli se mohl kardinál chovat jinak, než jak měl běžně ve zvyku a jak dokládali svědkové obhajoby.

Žalovaný skutek se měl stát opakovaně, tedy dvakrát, a to v prosinci 1996 a únoru 1997. Hlavní svědek skutečně působí důvěryhodně. V první reakci premiér státu Victoria prohlásil, že on i nadále bude věřit obětem násilí. Kardinál Pell v písemném vyjádření uvedl, že soud se týkal jeho konkrétních skutků a nebyl ani soudem nad katolickou církví, ani soudem nad jejím chováním v případech pedofilie. V jeho prohlášení výslovně stojí: „Šlo o to, zda jsem spáchal tyto ohavné skutky. Nespáchal jsem je.“

Pro Austrálii je to klíčová událost, nyní zastíněná koronavirem. Dozvuky budou dlouhé a možná i hodně zajímavé.

Jiný pohled na tu samou věc uveřejnil Jakub Drápal na Jiném právu a pak též v právní rubrice Respektu. Kládl důraz na kardinálovo prohlášení, že nechová vůči někdejšímu ministrantovi, který proti němu svědčil, zášť. A ten, naopak, prohlásil, že přijímá rozhodnutí soudu s pochopením. Že rozumí tomu, že v procesech tohoto typu je vyžadovaný vysoký stupeň nezpochybnitelnosti důkazů.

Dodatek z 26. dubna: Českým mediálním prostorem proběhla zpráva, že kardinál je vyšetřován z dalších zločinů. Ten kontext ovšem není úplně jasně sdělován. Dohromady už byl kardinál Pell vyšetřován ve dvaceti šesti případech. To

poslední obvinění se týká jeho činnosti v městě Ballarat v letech sedmdesátých. Skoro padesát let.

Kardinálova reakce: Sklízíme plody toho, že se tyhle problémy tak dlouho ignorovaly. Kyvadlo se teď vychýlilo na druhou stranu. Každé obvinění se bere jako by to byla slova evangelia.

Je to trochu paradoxní. Policie státu Victoria kardinála znovu vyšetřuje, a současně zajišťuje ochranu jeho obydlí, neboť dostává výhrušné dopisy.

Když se reportér ptal na to, co cítil v okamžiku odsouzení, kardinál řekl, že necítil nic. Že se musel plně soustředit na to, aby se ovládl.

Když se ho ptal na pobyt ve vězení, pravil, že tam má přátele. Že se k němu spoluvězni chovali hezky. Naznačil, že o vině jednoho z nich, odsouzeného za vraždu, pochybuje. Zmínil, že slyšel, jak se o něm, tedy o kardinálovi, spoluvězni dohadují, zda to udělal, nebo ne, a že někteří jasně řekli, že si myslí, že ne. Řekl, že to měl ve vězení daleko snazší než jiní, kteří byli odsouzeni jako pedofilové.

A dodal, že pro křesťana zůstává útěchou, že žádný soudní tribunál na této zemi není tím tribunálem posledním.

Aleš Drápal

TAXIKÁŘ

Seděl nalevo, vezl mne domů a přitom přátelsky komunikoval plynou česťinou s mírným přízvukem. „Promiňte, mohu se zeptat, jaký je váš rodný jazyk,“ otázal jsem se. „Nezlobte se, nemyslím to špatně, ale zajímám se o cizí řeči,“ dodal jsem pro jistotu.

Po Praze zpravidla cestuji hromadnou dopravou. Auto ani řidičský průkaz nemám a taxi volím jen zřídka, protože to je drahý způsob cestování, bez něhož se snadno mohu obejít. Většinou. Toho dne jsem se pozdě večer vracel z delšího turnaje. Letiště se nachází na severu Prahy, já bydlím na jihu a cesta hromadnou dopravou trvá přes hodinu, zatímco autem jen třicet minut. Proto jsem udělal výjimku a přes internet si zaplatil odvoz.

Nevzpomínám si přesně, ale mám pocit, že řidičovým rodným jazykem byla arabština. Vedle mateřštiny a češtiny ale ovládal i několik světových jazyků. V Čechách žil už dlouho a byl do společnosti integrován. Měl zajímavou práci a přátele, s nimiž chodil do hospody. Vlastně míval.

Řidič se jmenoval Mohamed. Po nástupu uprchlické krize ho mnozí přátelé opustili a začali na něj být nepřijemní. Vlastně ani nevím, zda byl muslim, ale z rozhovoru jsem vyrozuměl, že jméno a původ v očích druhých hrály větší roli než jeho náboženské přesvědčení. Kvůli nevraživosti ze strany okolí přestal cho-

dit do hospody, opustil také své původní zaměstnání a začal pracovat jako řidič pro letištní taxislužbu. Zdálo se, že byl v mezích možností spokojený. Mohl při práci využít své jazykové nadání a přitom měl klid.

Nechci se zde pouštět do dalekosáhlých politických úvah ohledně toho, kolik uprchlíků přijmout a jak řešit politické krize ve vzdálenějších zemích. Neznám přesné odpovědi a jsem přesvědčen, že je neznají ani mnozí z těch, které je slyšet nejvíce. Ale vadí mi, že někteří politici profitují z rozsévání strachu, zatímco jiní lidé kvůli tomu trpí. Taxikář, s nímž jsem mluvil, předtím vykonával odpovědnější práci, ale musel ji opustit, protože v něm někteří přestali vidět bližního. Ač to byl konkrétní člověk, mnozí lidé v okolí ho začali vnímat spíše jako člena určité skupiny, která jim nebyla sympatická. Se situací se vyrovnal, ale nejspíše to pro něj nebylo snadné.

Řidič dojel na místo. Vystoupil jsem před domem, vzal si kufr a rozloučil jsem se. Onoho taxikáře jsem už nikdy neviděl, ale jeho příběh mne oslovil. Po roce a čtvrt jsem se konečně dostal k tomu, abych se o něj podělil s vámi.

David Navara

DOROST

Nouze naučila Dalibora housti – a nás nouzový stav naučil setkávat se s dětmi v rámci dorostu online! Již od druhého týdne karantény se s dětmi scházíme jako vždycky v pátek od 15.30, tentokrát ovšem (ve většině případů) na videokonferenční platformě Jitsi. Pokud vše půjde podle plánu, měli bychom se již 15. května sejít naživo, šlo by tedy celkem o sedmero dorostových online schůzek (s účastí kolem osmi dětí), které probíhají standardně – snad až na zpívání, které by bylo vážně nerealizovatelné – v podobě hra, biblický program, hra, společná modlitba.

Zkusili jsme s dětmi udělat i modlitební výzvu, která se jmenuje „21.30“! Znamená to, že každý večer ve 21.30 se členové i vedoucí dorostu (každý sám doma) modlí za současnou situaci a prosí Pána Boha o brzké skončení karantény a brzké shledání nás všech v kostele. Není to nic povinného, ale děti se do této výzvy vrhly s takovou vervou, že hned v dalším týdnu se začala situace v naší republice obracet k lepšímu! Máme radost, že si dorostáci mohou zažít, že Pán Bůh skutečně jedná!

Vedle klasických schůzek probíhá i tzv. celokaranténní hra. Braničtí archiváři na začátku karantény našli indicie vedoucí ke ztracenému pokladu a požádali náš dorost, aby jim pomohl poklad najít. Každý týden děti dostávají seznam úkolů a po splnění 5 z nich získají vždy novou šifru, která je posouvá v příběhu dál. Objevil se zde i neznámý zločinec, který se snaží naši práci překazit. Pokud se nám

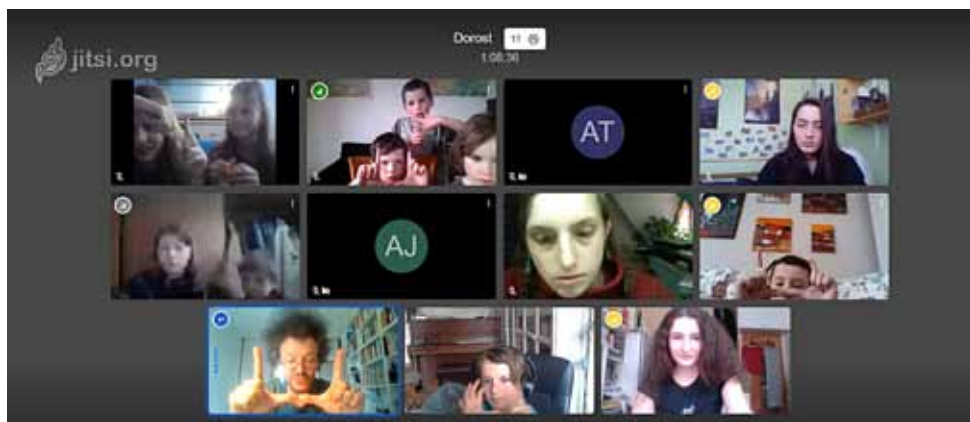
podarí získat dostatečné množství indicií, vypravíme se v červnu na víkendovou výpravu a pokusíme se poklad najít. Zločincův deník, všechny úkoly, vzkazy a šifry od archivářů si můžete prohlédnout na branicky-poklad.blogspot.com.

Na nejbližší živý dorost pak plánujeme přespávačku s lentilkovou párty... Děti i vedoucí se moc těší!

Velký dík patří Ádě Bedrníkové a Veře Mazné i rodičům dětí, kteří poskytli potřebnou technickou podporu. A samozřejmě Pánu Bohu – díky karanténě si zvlášť uvědomujeme, jak důležitým Božím darem to internetové spojení je!

Největší dík ale patří Páje Kroužkové, která zařídila a řídí chod online dorostu, vymýšlí týdenní úkoly, celokaranténní hru a vůbec celou režii karanténního setkávání!!!

PK, AB

SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

V tomto čísle Brány je většina článků spojena s výročním sborovým shromážděním, které se mělo konat 29. března. Přestože se v tuto chvíli neví, kdy se výroční shromáždění uskuteční, přikládáme zprávy jednotlivých skupinek k Vaší dispozici. Děkujeme za pochopení.

Katka W.

Doplňkové zprávy

Biblická hodina je jednou z nedílných součástí sborového života snad každého evangelického sboru. Každou středu (mimo prázdnin) od 18 hodin se v EVENU

či apsidě schází 10–15 lidí ze spíše starší generace (čest výjimkám!), ta šestá večer není hodina pro lidi v běžném pracovním procesu nejprůhodnější.

Témata, která probíráme, nám zajišťuje tým učitelů nedělní školy – je jím první čtení na nejbližší příští neděli. Pro účastníky je to malá příprava na nedělní bohoslužby a pro mne kus práce na kázání, protože v rozhovoru nad biblickým textem mi také nějaké téma pro kázání vyple.

hEaVEN, neboli „nebeské setkávání v EVENU“, je označení pro pravidelná úterní setkávání dospělých (v drtivé většině maminek) s nejmenšími dětmi. Původně navržený název „Herodes“ (s podtitulem „Ten to s malými dětmi uměl!“) působil na některé členy sboru poněkud rušivě.

Každé úterý mezi 9. a 12. hodinu využíváme dobrodiní EVENU k povídání, zpívání a hrám s těmi úplně nejmenšími. Skupina se průběžně obměňuje, jak děti stárnou, nastupují do mateřských škol a rodiče se vrací do zaměstnání. Z části toto setkání slouží i jako předkřestní příprava rodičů, kteří žádají o křest malého dítěte.

Rozrost, tedy „setkávání mladých duchem“, v posledních měsících spíše usíná. Plní funkci společenství v jiných sborech nazývaného „třicátníci“, tedy v praxi pro všechny, kteří již odrostli věku setkání mládeže a většinou již založili svoje rodiny. Horní hranice věku omezena není.

Jednou za měsíc, vždy první pondělí v měsíci, se setkávají dospělí klidně i se svými dětmi a podle hesla „přines, co sníš a maličko navíc“ je pak dost jídla pro všechny účastníky. Po krátkém programu je prostor k volnému rozhovoru.

Náš sbor organizuje vposledku až překvapivě velké množství **jednorázových aktivit**. Na začátku roku se zapojujeme do týdne modliteb za jednotu křesťanů. Schází se „branická ekumena“ – evangelíci, čechoslováci, katolíci, baptisté a adventisté. Často u nás v kostele (je snadno dosažitelný, velký a je v něm teplo), ale býváme zváni i do kaple Československé církve husitské a jinam. Druhou takovou ekumenickou příležitostí je Světový den modliteb na začátku března, kdy se připojují i další evangelické sbory z Prahy 4.

Na začátku roku probíhá i BraníXobě, letos již po jedenácté mohli členové a přátelé sboru potěšit ostatní nějakou to „kulturní samotvorbou“.

V týdnu okolo svatého Valentina probíhá Národní týden manželství, ve kterém se církev snaží připomenout, že svátek zamilovaných se netýká jen nesezdaných, ale právě naopak. Při této příležitosti probíhá v Braníku vždy nějaká přednáška, beseda, divadelní představení...

Z dalších přednášek a besed jistě stojí za připomenutí povídání s Eliškou Adamcovou o sociální práci v Indii a prezentace práce Obchůdku jednoho světa.

Někam sem bych zařadil i „Vděčnou vzpomínku“ na mého předchůdce bratra Ludka Rejcherta, kdy jsme si mohli vyslechnout jeho bratry i řadu dalších zajímavých lidí i ukázky z díla vzácného člověka, který život branického sboru formoval několik desítek let.

Rádi se zapojujeme do „Noci kostelů“. Kostelem projde 100–200 lidí a stále ještě slyšíme věty typu „bydlím tu, chodím okolo snad každý den, ale vevnitř jsem ještě nebyl“.

Dvakrát jsme se sešli při „kolemjdoucích k večeri“, tedy aktivitě velmi blízké rozrostu, jen otevřenější i nečlenům sboru.

Na začátku září jsme při rodinné neděli s modlitbou vyprovodili malé školáčky i všechny ty, kteří mají co do činění se školstvím, při „žehnání školních aktovek“.

Byla by chyba nezmínit i úklidovou brigádu, kdy se na sobotní dopoledne cca 15 lidí schází k umytí oken v kostele (není jich málo a nejsou malá!) a razantnějším úklidu celé budovy, ale i nejbližšího okolí kostela.

Každou druhou středu v měsíci je EVEN otevřen pro klasickou hudbu a koncerty Rudolfa Měřinského (především loutna, ale i kytara) a jeho hosty.

Rok pak tradičně uzavírá Braník Open, tedy silvestrovské posezení, kdy začínaje sedmou hodinou večerní je každou celou hodinu „půlnoc“ spojená s odpalováním rachejtlí a další zábavné pyrotechniky.

Jarda Pechar

Zpráva o křesťanské službě

Křesťanská služba našeho sboru probíhá ve dvou hlavních oblastech:

a) Výpomoc a návštěvy nemocných i naopak gratulace oslavencům. Určitě nevím o všech, kdo se za našimi členy vydáváte, tím spíše upřímně děkuji.

b) Doprava do kostela

– každou středu slouží se svým vozem na biblickou hodinu Katka Svobodová, podle potřeby střídaná Jarkou Pecharovou

– každou neděli se zapojuje někdo z dobrovolné party řidičů – buď vlastním vozem, nebo darovanou sborovou toyotou, pohonné hmoty platí další manželský pár. Veliké poděkování patří Jaroslavu Kulhanovi, Pavlu Sivákovi, manželům Švestkovým a dalším, kteří také přikládají ruce k volantu.

Lenka Pecharová

Zpráva za mladší a starší dorost 2019

Mladší dorost se schází každý pátek od 15.30 do 17.30. Věkové rozpětí dětí je od 5 do 8 let. Děti se zúčastňují v počtu 6–8 účastníků na schůzce (viz docház-

kový list v Evenu). Vedoucí se zúčastňují v počtu 1–2 (Veronika Mazná, Anna Gwen Procházková).

Program: hra (většinou venkovní), zpívání, duchovní program, hra, „kolečko“ sdílení a modliteb, svačina.

V prvním pololetí jsme s dětmi četli knížku Kristýnčina postýlka (dvanáct příběhů rozhodování se mezi dobrem a zlem neboli moudrostí a svévolí od E. a P. Dolajších), ve druhém pololetí rozjíždíme novou sérii programů shrnující křesťanské základy. Scházíme se v Evenu.

Starší dorost se schází každý pátek od 15.30 do 17.30. Věkové rozpětí dětí je od 9 do 13 let. Děti se zúčastňují v počtu 5–12 účastníků na schůzce (viz docházkový list v malém sálku). Vedoucí se zúčastňují v počtu 1–3 (Adéla Bedrníková, Pavlína Kroužková, Tomáš Bedrník).

Program: zpívání, hra, duchovní program, sdílení, modlitba, svačina, hra, bodování.

Od začátku školního roku probíráme základní křesťanské principy, kdy se inspirujeme publikací Úžasný Bůh, vydanou Dětskou misí.

Scházíme se v malém sálku, občas využíváme velký sál nebo zahradu.

Letos dorostenci sbírají žetony v průběhu celé schůzky, za které si mohou na konci schůzky „koupit“ jedlé i věčné ceny. Trénujeme hledání v Bibli, uzlování, morseovu abecedu a budeme pokračovat v dalších dovednostech.

Pořádáme také víkendové a vícedenní akce cca 1x za 2 měsíce většinou pro děti z obou dorostů, někdy i společně s odrostem. Zde je větší prostor k navazování užšího vztahu vedoucích s dětmi a dětí mezi sebou navzájem, k rozhovorům a k prožívání společenství mezi sebou a s Bohem.

Pořádání akcí nám výrazně usnadnila možnost přespávání v Evenu s plně vybavenou kuchyní a sociálním zařízením. V letošním školním roce jsme se staršími dorostenci podnikli i přespaní pod převisem.

Od 1. 3. 2019 do 1. 3. 2020 se uskutečnilo 37 schůzek dorostu, 4 jednodenní a víkendové akce (Lego párty, Doba kamenná, mikulášský dorost, Game weekend), 2 vícedenní výpravy (velikonoční výprava Noemova archa, podzimní výprava Exodus) a vodácké akce (rychlouraz, víkendovka na Sázavě, letní vodácká akce na Hronu).

Snažíme se vytvořit prostředí, kde se všechny děti bez rozdílu budou cítit přijímány, kde nebude dáván důraz na výkon, ale každé dítě si bude moci prožít pocit jedinečnosti a přijetí. Kde se děti k sobě navzájem budou chovat laskavě a kamarádsky. Snažíme se vytvořit partu dětí, které budou mít společné

zážitky, které se budou na sebe každý týden těšit. Snažíme se vytvořit prostředí, kde se děti mohou setkat s Bohem, chceme pomoci dětem najít Boha, vytvořit si osobní vztah s Ním a ukázat jim, ač nedokonale a pouze dle našich schopností, vědomostí a zkušeností, jak víru žít v běžném životě. Snažíme se ukázat dětem, co nám vztah s Bohem dává, co znamená pro nás a co může znamenat pro lidi okolo nás. Snažíme se dětem vtisknout základní křesťanské principy a reálie hrou a zábavnou formou.

Veronika Mazná, Adéla Bedrníková

Zpráva za odrost

Schůzky odrostu (to jsou ti mezi starším dorostem a mládeží) začaly probíhat o něco později než ty dorostové, ale přesto v době psaní tohoto článku máme za sebou asi 5 online setkání. Platformu Jitsi používáme stejně jako dorostáci a naše schůzky se podobají těm běžným prezenčním. Hrajeme hry, máme duchovní programy a na konci se modlíme. Zpěv jsme jednou zkusili a od té doby jej již zkoušet znovu určitě nebudeme. ☺ Leckdy nám schůzky komplikují technické nesnáze, ale přesto cítíme, že takto strávený čas má smysl.

Tadeáš Fridrich

Zpráva za nedělní školu

Do konce roku 2019 vedla nedělní školu Miriam Žilková, od ledna 2020 jsem tuto službu převzala já. Doufám, že ji s Božím vedením a požehnáním budu vykonávat alespoň tak dobře, jak to vždy dělala Miriam. Tímto jí ještě jednou děkujeme.

Na nedělní školu se stále scházíme ve dvou odděleních – školní a předškolní skupina – a to v hojném počtu. Mladší děti se většinou schází v Evenu a starší v apsidě, ale občas si místa prohodíme.

Od září minulého roku jsme se vrátili po letech k materiálům Učíme se spolu. Od ledna tohoto roku je kombinujeme s materiály Objevujeme Bibli se školáky a předškoláky. Testujeme, co nám bude nejvíce vyhovovat.

Témata nedělek na sebe navazují a korespondují s církevním rokem. Pro obě oddělení jsou stejná, jen jinak zpracovaná úměrně věku. Dále jsme zachovali propojenost s bohoslužbami, první čtení je vlastně příběh nedělkový. Tak i ostatní vědí, co se v nedělkách učí.

Schůzky nedělkářů probíhají i nadále jednou za dva měsíce. Řešíme provozní věci, tematické a samozřejmě se za děti i za službu modlíme.

Na výuce nedělek se podílí celkem 12 lidí. Máme mezi sebou dokonce čtyři muže, což je skvělé, protože to děti moc potřebují. Děkuji všem z nedělkového týmu, jste skvělý tým. ☺

Klára Mazná

P. S.: V době koronavirové jsme přešli k zasílání nedělek v písemné formě rodičům dětí, kteří je pak s dětmi dělají doma.

Ranní čtení

Každé úterý (kromě prázdnin a výpadků) ráno od 8.05 (tj. po ranním modlitebním setkání) se v Evenu schází kroužek ranního čtení, který v proměnlivém složení běží od září 2011 (tj. 8 a půl roku). Schází se nás cca 3 až 8, věkový průměr účastníků odpovídá spíše střední až starší generaci. Často se účastní i bratr farář, přispívající teologickým vhladem. Na každém setkání si posíláme knihu do kola a každý přečte jeden odstavec. Po přečtení kapitoly (či vhodného celku) si o tom společně povídáme a na závěr se pomodlíme. Končíme obvykle v 9 hodin (ráno). Když knihu dočteme, přineseme si návrhy na knihy další, představíme si je a zvolíme hlasováním či dohodou pokračování. Seznam 12 knih, které jsme přečetli do dubna 2019, je ve zprávě na webové Bráně z března 2019. Od té doby jsme přečetli:

od 30. 04. 2019 Harold S. Kushner: Aby měl život smysl

od 08. 10. 2019 Dan Drápal: Problémy sytých

Knih „Problémy sytých“ nejednou vyprovokovala i krátkým oddílem dynamickou diskusi.

Od 10. 3. 2020 čteme další knihu „Malá duchovní dobrodružství“ od amerického duchovního autora Edwarda Hayse. Jedná se o podněty pro spiritualitu všedního dne, často podpořené citáty z významných světových literárních děl.

Rádi uvítáme další účastníky.

Michal Mazný (koordinátor)

Zpráva za modlitební skupinku

Vždy v úterý se scházíme v 7.30 ráno v počtu pěti až devíti lidí (průměrně 6,5), přičemž naše řady nejsou nijak omezené – každý další je vřele vítán (jistý čas na modlitební chodil dokonce pán z jiného křesťanského sboru).

Modlitební setkání má zpravidla dvě 15minutové části – v té první si dokola předáváme slovo, a kdo má chuť či potřebu, ten se dobrovolně sdílí s ostatními se svými trápeními, radostmi či prosbami do budoucna; zkrátka takovými věcmi, které by rád v modlitbě předložil Pánu. Při této patnáctiminutovce se rovněž čtou slova zapsaná na papírek a vhozená do schránky na modlitební náměty (která se nachází po levé straně při vycházení z kostela).

Bezprostředně před započítím druhé části jsou bez komentáře přečtena hesla Jednoty bratrské náležející danému úterý.

V druhé patnáctiminutovce se ztišíme a modlíme za věci, které byly právě zmíněny a přečteny, či za jakékoli jiné, na které si v danou chvíli vzpomeneme. Setkání zakončujeme společnou modlitbou Páně.

Eventuálním zájemcům o připojení se k této skupině doporučuji, aby mě vyhledali, a já jim jednak můžu povědět podrobnosti a také dám kontakt na určeného služebníka, který vždy předem posílá e-mail potvrzující konání modlitebního setkání. (O prázdninách se modlitební obvykle nekoná.)

Na modlitební setkání ihned navazuje společné čtení z duchovní literatury.

Já se každé úterý účastním obou těchto skupinek a trávím příjemné duchovní brzké úterní dopoledne. Doporučuji. ☺

Dáňa Pinc

Zpráva za hudební těleso hrající vždy první neděli v měsíci

Už od ledna 2019 hudební těleso není řízeno Tomášem Bedrníkem, ale Dáňou Pincem.

Vždy cca ve středu je rozeslán mail celému okruhu potenciálních instrumentalistů, kteří do pátečního večera potvrdí či vyvrátí svou účast.

Následně jsou v sobotu zaranžovány dvě obvykle známější písně spíše mladšího data vzniku dle výběru faráře Jardy. Aranžmá jsou všem přihlásivším se hráčům dána nahlédnutí k sobotnímu večeru. Rámcově se u hráčů nepředpokládá domácí příprava.

Písně jsou ve zkomponovaném aranžmá secvičeny v čase 8.45–9.20 v kostele v den bohoslužeb, čili těsně před nimi.

Okruh hráčů vůbec není uzavřený. Nedávno jsme získali akvizici v podobě trumpetisty Šimona... A rovněž míra profesionality není stanovena nijak přísně. V souboru se vyskytují začínající muzikanti, studenti ZUŠ, absolventi ZUŠ, učitelé ZUŠ i člen České filharmonie... A posily jsou vítány!

Tak nějak průměrné obsazení kapely je přibližně toto: dvakrát housle, violoncello, kytara, klavír, saxofon, flétna.

26. prosince 2019 se naše těleso prezentovalo aranží písně „Ó křesťané všichni“ (Adeste fideles) při televizních bohoslužbách vysílaných živě druhým kanálem České televize.

Dáňa Pinc

Branický komorní sbor

Tato krátká zpráva by nevznikla, kdyby bratr farář ve svém připomenutí zaslání příspěvků o činnosti jednotlivých sborových aktivit, neuvedl i moje jméno. Všichni ostatní oslovení mohou psát, na rozdíl ode mne, o pravidelné činnosti. Zpěváci slouží občas a díky jejich schopnostem a ochotě vždycky dobře.

V roce 2019 to bylo pouze dvakrát: o velikonoční neděli a při rozloučení s naším milým vikářem bratrem Michaelem. Služba o letošních Velikonocích byla nejistá, ale nakonec se přihlásil dostatečný počet a zkoušky začaly, ale také hned skončily.

Příznávám, že nemožnost posloužit se zpěváky při velikonočních bohoslužbách pokládám za jednu z největších ztrát ze všech svých plánů, které se neuskutečnily vlivem stávajících okolností.

Rut Nývltová

Zpráva za Malý tábor 2019

Malý tábor se v roce 2019 uskutečnil ve dnech od 27. července do 10. srpna v tábořišti u obce Olešinky. Tábora se zúčastnilo 30 dětí a prostrídalo se celkem 19 vedoucích (včetně kuchařů). Věkové rozpětí dětí bylo od 5 do 12 let.

Program obvyklého dne byl následující: rozcvička, ducháčky, workshopy (různorodé aktivity pro menší skupinu dětí – je na dětech, kterou aktivitu si vyberou), divadlo (vedoucí si připraví scénku, která posune táborový děj o kus dál), etapová hra, hra nespádající do celotáborového bodování (spíš jen pro společné vyblbnutí), nástup, večernice (rekapitulace dne, zpívání při zapadajícím slunci, modlitebka), vyprávění pohádky. Nově byl každodenní program obohacen o plnění činů, které neprobíhalo v žádný konkrétní čas. Příkladem takových činů je orientace na mapě, znalost hvězdné oblohy, schopnost vydržet 30 minut na stromě, biblické znalosti, vázání uzlů apod.

Tématem tábora bylo ztroskotání na ostrově. Postupem tábora se ukázalo, že kromě nebezpečí ze strany domorodců jsou všichni obyvatelé ohroženi otrokáři, kteří z ostrova unášejí právě chudáky domorodce. Děti tedy upřednostnily ochranu domorodců před svým vlastním únikem z ostrova. S pomocí domorodců nakonec porazily otrokáře a mohly využít jejich motorové čluny, aby se dostaly zpět do civilizace.

Pro ducháčky žádné oddělené zastřešující téma nebylo. Jejich náplň se odvíjela podle toho, co se nám daný den na ostrově přihodilo.

Celkově tábor proběhl v příjemné atmosféře, a to i přes mnohé neočekávané nepříjemnosti (např. hořící pole, zlomená noha vedoucího apod.). Děkujeme tedy všem, kdo na nás mysleli ve svých modlitbách.

Miša Mazná

Zpráva za Velký tábor

Tábor Pecka má před sebou již 28. ročník, který se pomalu zaplňuje účastníky: Letos je čeká Plavba Jitřního poutníka. Tým vedoucích a praktikantů se sice každoročně lehce obměňuje zejména z důvodu rodičovství, ale zároveň mnozí vedoucí zůstávají stejní. Pro vícero z nich to proto nebude první Plavba Jitřního poutníka, na které budou jako vedoucí. Každoročně se účastní tábora plus minus 28 dětí ve věku cca 10 až 15 let, přičemž se sice jedná převážně o děti z branického sboru, ale i z jiných sborů, církví či vně z církve. Tábor je pořádán YMCA Braník a je na něj poskytnuta dotace MŠMT. A krátká upoutávka na letošní ročník:

Král Kaspian hledá ty nejschopnější námořníky! Vyplouváme na velkolepou expedici do neznámých vod východních moří! Budeme pátrat po sedmi šlechticích, kteří odjeli prozkoumat východní moře a nikdy se nevrátili. Na lodi Jitřní poutník s námi s cílem doplout až do Aslanova království popluje i Rípčip, nejstatečnější z myšáků.

Jakub Drápal

YMCA Braník a vodácké akce

YMCA Braník už po léta připravuje zejména vodácké akce personálně značně propojené se sborem. Kromě toho převzala před lety zastřešení letního tábora – Pecky (pro informace o té loňské vizte Bránu 9/2019). V loňské sezóně ale zvala jen na jedinou vodáckou akci: Kryštof Rybáček zajistil pokračování pravidelné branické účasti na „Pražských jezích“ (Brána 10/2019).

To neznamená, že vodácké vybavení YMCA Braník v loňském roce zahálelo: Začátkem května ho využili manželé Jelínkovi a připravili pro rodiče s dětmi jednodenní vodácký výlet po Berounce ze Zbečna do Nižboru.

A po předloňském Bóbru zorganizovali dorostoví vedoucí v loňském červenci desetidenní splutí Hronu, o kterém bylo referováno v Bráně 10/2019. Tomu předcházel květnový jednodenní rychlokurz pro úplné nováčky v Braníku na Vltavě a víkendový červnový trénink v Týnci nad Sázavou (foto v Bráně 6/2019).

Podrobné informace o akcích byly v kostele prezentovány v rámci takzvaného „Ohlédnutí“ (Brána 11/2019), na jehož organizaci jsme se také podíleli.

V současné sezóně YMCA Braník zastřešuje v srpnu kromě Pecky i Malý tábor, se kterými nadále počítáme dle původních plánů.

V plánu byla navíc i řada vodáckých akcí na jaro a začátek léta. Počítali jsme s nimi již od podzimu, kdy jsme podávali žádost o dotace pro MŠMT, které naše akce finančně podporuje. Ale do jejich příprav a konání zasahuje jak koronavirová epidemie, tak nebývalé sucho. Některé musely být zrušeny, u jiných se snažíme o přeplánování na základě nejnovějších informací.

Pro aktuální plány, jaké vodácké a jiné akce se tedy budou konat, doporučujeme stránku <http://branik.ymca.cz/akce.php> na našem webu.

Za YMCA Braník Jan Jeroným Zvánovec

PRAŽSKÉ JARO 2020

Jak rád bych se coural českým venkovem na své motorce! Jaro je letos mimořádně nádherné, ideální podmínky pro jízdu po vlnitých a téměř prázdných okresech, pro kochání se výhledy na kopce a lesy a malebné vesnice.

Jak jiné je české jaro v porovnání s jarem na Long Islandu, kde jsem strávil většinu mého života! Tam je obvykle ostudně krátké, stromy a tráva mají jen pár týdnů na to se zazelenat a zlatý déšť předvést své ostré žluté podél hlavní tepny Grand Central Parkway, než se přiženou horké a dusné dny letních měsíců.

V Praze vůně šeříku (*Syringa* spp.) plní vzduch začátkem každého května. Vzpomínám si na to aroma a usmívající se tváře právě osvobozených Čechů na konci Druhé světové války před 75 lety. Tato vůně je zde opět i letos, ale málo tváří se usmívá, protože Covid-19 je všudypřítomný.

Pandemie koronaviru přišla rychle i do České republiky. Překvapila nás nepřipravené, ale postavili jsme se jí čelem. Naše vláda okamžitě zavedla omezení tak drakonická, jak to diktoval náš zděděný zdravý selský rozum. Podvědomě jsme také věděli, co prožili naši rodiče a prarodiče, a že i my to zvládneme podobně jako to dokázali oni, navzdory mnoha katastrofám 20. století. Věděli jsme, že to bude obtížné, ale zvládnutelné.

Rychle jsme se přizpůsobili. Zůstali jsme doma z práce, zavřeli jsme obchody, školy, divadla a stadiony, myli jsme si ruce a obličej, dezinfikovali, neshromažďovali jsme se. Omezili jsme zbytečné cestování, zrušili dovolené. Nevztekali jsme se, že není dost roušek; oprášili jsme šicí stroje a vyrobili si své vlastní.

Trápí nás, že se unavení muži u moci, kteří nás zpočátku tak rozumně vedli, vracejí ke špatnému zvyku míchaní politikaření do vedení naší republiky. Jsme zmatení z neustále se měnících nařízeních shora, ale zoceleni naší během staletí vyceповané houževnatosti najíždíme do kolejí postupného návratu do práce a zábavy, včetně posedávání v hospůdkách s našimi přáteli a sousedy.

Ano, víme, že nebude snadné vrátit se k našemu dřívějšímu životnímu stylu. Mnoho z nás čelí novým a nečekávaným problémům, ztrácí práci, někteří dokonce i své podniky. Víme, že se budeme muset přizpůsobit realitě po koronaviru se všemi obtížnými výzvami, ale také novými příležitostmi. A snad k většímu ocenění pohodlného života, který vedeme, aniž bychom zapomněli na ty méně šťastné.

Eugene Deitch, americký ilustrátor, animátor, komiks a filmový režisér, který žil v Praze od roku 1958 a zemřel zde 16. dubna ve věku 95 let, napsal: „Češi prostě byli a jsou mistři přežití.“

Petr Bísek

Praha, květen 2020

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA

čtvrtek 15.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

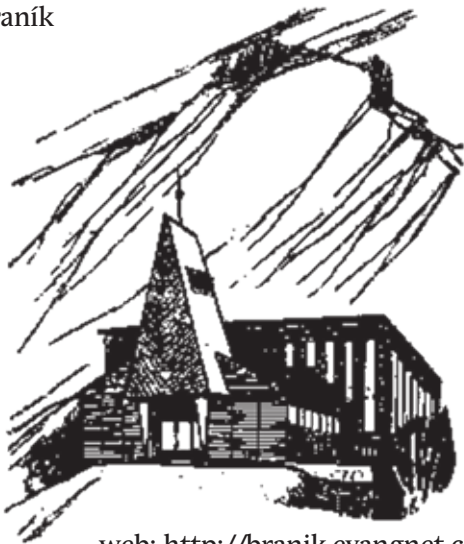
333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

web: <http://branik.evangnet.cz>

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXV. ročník, dvojčíslo 4–5/duben–květen 2020

Vychází každou 1. neděli v měsíci.

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,
příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

už brzy se tam zase vrátí